

Piata veľkonočná nedeľa (cyklus B)

Rozjímania na piatu
veľkonočnú nedeľu (cyklus B).
Navrhované témy: spojení s
viničom, ktorým je Kristus, aby
sme prinášali viac ovocia; všetci
sme ratoľami toho istého
viniča.

28.04.2024

TÍ, KTORÍ POČÚVAJÚ Ježiša, dobre
poznajú prácu na poli. Vinohrady
boli dôležitou súčasťou dejín
izraelského ľudu, a to aj v jeho
posvätných textoch. Preto sa Kristus

zameriava na jeden z jej prvkov a aplikuje ho na vzťah apoštolov k nemu. „Ja som pravý vinič a môj Otec je vinohradník (...). Ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak neostane na viniči, tak ani vy, ak neostanete vo mne“ (Jn 15, 1.4).

„Vtelením Kristus sám prišiel na tento svet, aby bol naším základom. V každej núdzi a vyprahnutosti je on prameňom živej vody, ktorá nás živí a posilňuje. On sám na seba berie hriech, strach a utrpenie a nakoniec nás očisťuje a tajomne premieňa na dobré ratolesti, ktoré prinášajú dobré víno. Vo chvíľach núdze sa niekedy cítime stlačením pod lisom, ako strapce hrozna, ktoré sú úplne vytlačené. Vieme však, že zjednotením s Kristom sa stávame vínom z viniča. Boh vie premeniť aj ťažké a zaťažujúce veci v našom živote na lásku. Dôležité je, aby sme *zostali* vo viniči, v Kristovi“^[1].

Žiť zjednotený s Kristom je kľúčom k šťastiu. A jednota je ovocím náklonnosti; preto ľudia, ktorí sa milujú, nakoniec žijú v harmónii myšlienok, vôle, citov. Nakoniec sa delia o svoje veci tak, že sa o veci toho druhého zaujímam, akoby boli moje vlastné. Dovoľiť, aby sa táto príbuznosť zakorenila v našich vzťahoch s Ježišom, je zdrojom radosti a istoty. Prostredníctvom dialógu modlitby môžeme žiť v jednote s ním. V tomto stotožnení sa s Kristom môžeme rásť prostredníctvom milosti, ktorá sa nám dáva vo sviatostiach.

MÔŽE SA STAŤ, že prechádzame obdobím slabého nadšenia, keď sa zdá, že máme menej svetla. Sú dni, keď sa všetko zdá byť ťažšie. Vtedy je dobré uvedomiť si, že je to Pán, kto dáva život, kvety a ovocie. Rastliny sa

zvyčajne strihajú na konci zimy, aby sa pripravili na príchod jari.

„Nepočul si z Majstrových úst podobenstvo o viniči a ratolestiach? — Nech ti je útechou: žiada od teba veľa, pretože si ratolešť, ktorá dáva ovocie... a obstrihá ťa *ut fructum plus afferas* — aby si dával ešte viac. Samozrejme, že toto obstrihávanie a prerezávanie bolí. Ale potom, aké svieže a hojné je ovocie a aká zrelosť v твоjich činoch!“^[2].

„Aby prinášal ovocie, Ježiš žil lásku až do konca, nechal sa zlomiť smrťou, ako sa semeno nechá zlomiť v zemi. Práve tam, v krajnom bode jeho poníženia - ktoré je zároveň najvyšším bodom lásky - vzklíčila nádej (...). Pozorne počúvajte premenu, ktorú Veľká noc prináša: Ježiš premenil náš hriech na odpustenie, našu smrť na vzkriesenie, náš strach na dôveru. Preto sa tam, na kríži, zrodila a vždy znovu rodí naša nádej; preto sa s

Ježišom môže každá naša temnota
premeniť na svetlo, každá porážka na
vítazstvo, každé sklamanie na
nádej“^[3] .

S vedomím, že je to Boh, kto sa o nás
chce postarať a urobiť nás lepšími,
chceme, aby on vykonal dielo
odstránenia toho, čo nám prekáža,
aby sa stratilo to, čo je nadbytočné v
našich životoch. Učíme sa lepšie
milovať, viac dôverovať Pánovi. Boh,
aby nás pripravil na naše poslanie,
počíta s našimi rozpakmi,
nepochopením, nepovšimnutým
úsilím. Takto naše vnútro získava
novú vitalitu, rastie naša schopnosť
milovať ako on, s koreňmi v kríži.
Stávame sa o niečo štedrejšími,
napodobňujúc Kristovu božskú
štedrosť.

AKÉ JE TO ÚŽASNÉ, keď vieme, že všetci sme ratolesti toho istého viniča! Táto skutočnosť nás vedie obdivovať cnosti a talenty druhých a ďakovať Bohu za to, že skrášľuje a naplňa ovocím našich bratov, príbuzných a priateľov. Takto žijeme zjednotení s Kristom a medzi sebou navzájom. Keď v duši ochutnáme túto vášeň pre jednotu, neznepokojujú nás chyby ľudí okolo nás, pretože ich vnímame ako možnú cestu rastu pre danú osobu i pre nás samých. Nechováme žiadnu zášť ani pochybnosti; chceme slúžiť všetkým, pretože všetci sme ratolesti zjednotené s Ježišom.

Preto je spojenie s Kristom zároveň spojením so všetkými ostatnými, ktorým sa dáva. Nemôžem mať Krista len pre seba: „Ratolesti nemajú vlastný život: žijú len vtedy, ak zostávajú spojené s viničom, na ktorom vyrástli. Ich život je stotožnený so životom viniča. Medzi

viničom a ratoľesťami koluje tá istá šťava; obe prinášajú to isté ovocie. Medzi nimi teda existuje nerozlučné puto, ktoré veľmi dobre symbolizuje puto medzi Ježišom a jeho učeníkmi: *Zostaňte vo mne, ako aj ja zostávam vo vás* (Jn 15, 4)“^[4]__.

Vieme, že „naša láska sa potom nebude zamieňať s nejakým sentimentálnym postojom, ani s obyčajným kamarátstvom (...). Láska znamená vedieť spolunažívať s blížnym, ctiť si — znovu to zdôrazňujem — Boží obraz, ktorý je v každom človeku, usilujúc sa o to, aby ho odhalil i on a aby sa dokázal obrátiť ku Kristovi“^[5]__. Stvorenie, ktoré je s Bohom najtesnejšie spojené a ktoré najlepšie odráža Kristovu tvár, je Panna Mária, od ktorej zdedil svoje telo a krv. Ona nám môže pripomínať, že Pán je aj v ratoľestiach a že tak ako my, aj naše sestry a bratia vo viere sú spojení s pravým viničom.

[1] Benedikt XVI, *Homília*, 22-IX-2011.

[2] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 701.

[3] František, *Audiencia*, 12-IV-2017.

[4] Svätý Ján Pavol II, *Audiencia*, 25-I-1995.

[5] Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 230.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/piata-
velkonocna-nedela-cyklus-b/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/piata-velkonocna-nedela-cyklus-b/)
(18.08.2025)